

сийскиятъ царъ Дарий нѣщо се разсърдилъ на скититѣ и въ 513 година пр. Р. Хр. вдигналъ отъ Мала Азия войска, миналъ презъ Босфора, навлѣзълъ въ Тракия, та презъ Балкана стигналъ въ Мала Скития и оттамъ въ Велика Скития — да наказва скититѣ. Обаче, нищо не можалъ да стори въ този походъ и се завърналъ безславно въ Персия.

Презъ 335 год. преди Христа Александъръ Македонски стигналъ до Дунава и покорилъ Мала Скития. Подиръ смъртта на Александра, тракитѣ по Дунава и въ Мала Скития се освободили. Римлянитѣ подиръ Р. Христово (98—117) завладѣли долни Дунавъ, подчинили тракитѣ и скититѣ. Отъ това време скититѣ почнали да се изселватъ, а тракитѣ станали робе на римлянитѣ. Римлянитѣ нарекли сѣщата земя *Мизия*.

Къмъ 238 год. подиръ Р. Хр. на Дунава се явили германски племена *готи*. Тука тѣ прекарвали до 488 г., когато кралътъ имъ Теодорихъ Велики напусналъ Дунава и ги завелъ въ Италия.

Щомъ готитѣ се вдигнали отъ Дунава, мѣстото останало праздно, та започнали да се преселватъ нови племена — *славянски*, които дошли отъ Сръдна Русия. Преселването на славянитѣ траяло 150 години (отъ 500 до 650 г.), докато заели цѣлия Балкански полуостровъ.

Подиръ славянитѣ по Дунава и на Балкана се преселили *българитѣ*, водени отъ *Аспаруха* (Испериха). Първото мѣсто, което заелъ ханъ Аспарухъ въ 679 г., било *Мизия* (Мала Скития). Той миналъ Дунава при гр. Исакча и веднага построилъ за дружината си укрепенъ дворъ (*станъ*) на височината при село *Николищелъ* (вижъ картата). Този дворъ билъ високо надъ морското равнище 300 метра. Въ двора били построени две яки сгради за Аспаруха и неговитѣ полководци. Земята въ *Мизия*, бившата Мала Скития, между Дунава и Черно море, била населена съ славяни, та Аспарухъ се настанилъ съ дружината си между славянскитѣ племена.